Dosar nr. 2-309/2025 /2-25027687-38-2-03032025-1/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 iunie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina, Republica Moldova
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Dorina Cebanița
Grefier Marta Negara
Cu participarea:
Reclamantei Crudu Maria, a.n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****;
Pârâtului Crudu Andrei, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****;
În lipsa:
Reprezentantului Structurii Teritoriale de Asistență Socială Rezina, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

examinând în ședință publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamanta Crudu Maria împotriva pârâtului Crudu Andrei, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținerea copiilor minori.

A C O N S T A T A T:

Pretenţiile reclamantului.

1. La 03.03.2025, reclamanta Crudu Maria a înaintat acțiune împotriva pârâtului Crudu Andrei, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținerea copiilor minori, care a fost distribuită pentru examinare în mod automat aleatoriu, în procedura judecătorului Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Lavciuc Elvira.

1.1. În motivarea cerințelor reclamanta Crudu Maria a invocat că cu pârâtul a încheiat căsătoria la ***** la Primăria Ţareuca, r-nul Rezina, înregistrată sub nr. 09. Din căsătorie provin trei copii minori: *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la *****.

Menționează reclamanta că, problemele în familie au apărut din cauza comportamentului pârâtului, care face abuz de băuturi alcoolice, ca rezultat devine agresiv şi violent. Pârâtul regulat iniţia scandaluri însoţite de înjurii, înjosiri şi agresări fizice, care se petreceau în prezenţa copiilor. Copiii speriaţi plângeau şi rugau să nu o bată. A suportat toate aceste înjosiri doar cu speranţa că pârâtul îşi va corecta comportamentul, însă în pofida aşteptărilor, situaţia şi mai mult s-a agravat.

Invocă faptul că la data de 11.02.2025, pârâtul fiind în stare de ebrietate, a atacat-o cu ameninţări că o omoară. Copiii plângeau tare, iar pârâtul a alungat-o din gospodăria socrilor (unde locuiau împreună). Când s-a eliberat din mâinile pârâtului, și-a luat copiii şi a plecat. Din acest moment a decis definitiv că relaţia de familie nu mai poate fi păstrată. În aşa familie unde lipseşte respectul, buna înţelegere, liniştea, nu dorește să o păstreze. Din cauza pârâtului şi copiii suferă şi au consecinţe de la emoţiile de frică suportate ani de zile de la pârât. Astfel a decis să iniţieze procedura de desfacere a căsătoriei.

Susține reclamanta că o dată cu desfacerea căsătoriei dorește să fie soluţionat prin hotărâre de judecată şi alte aspecte: determinarea oficială a domiciliului copiilor minori cu ea, încasarea pensiei pentru întreţinerea copiilor şi încasarea pensiei pentru întreţinerea sa până la atingerea vârstei de 3 ani a fiicei *****.

Pretinde reclamanta ca pârâtul să-i achite pensia alimentară sub formă de taxă-fixă în mărime de 2 500 lei/lună pentru fiecare copil şi 3 000 lei/lună pentru întreţinerea sa pe perioada cât nu are posibilitatea de a reveni la serviciu.

Luând în consideraţie datele statistice ale BNS al RM, aceste sume nu vor acoperi deplin minimumul necesar pentru întreţinerea lunară a lor, dar cel puţin va fi o susţinere financiară importantă.

În drept, au fost invocate prevederile art. art. art. 37, 38, 63, 74-76, 83 Codul familiei.

Se solicită prin cererea de chemare în judecată, desfacerea căsătoriei, încheiată între reclamanta Crudu Maria și Crudu Andrei, înregistrată la ***** la Primăria Ţareuca, r-nul Rezina, trecută în actele stare civilă sub nr. 09, cu eliberarea sa de achitarea taxei de stat în mărime de 250 lei la momentul înregistrării divorţului la Serviciul Stare Civilă.

Copiii minori: *****, născută la *****, IDNP *****, *****, născută la *****, IDNP ***** şi *****, născută la *****, IDNP *****, să fie determinaţi oficial cu domiciliul cu reclamanta Crudu Maria.

Să fie încasat de la Crudu Andrei, în beneficiul reclamantei, pensie pentru întreţinerea copiilor minori: *****, născută la *****, *****, născută la ***** şi *****, născută la *****, sub formă de taxă-fixă în mărime a câte 2 500 lei/lună (în total 7 500 lei/lună), din momentul depunerii cererii până la atingerea vârstei majoratului lor.

Să fie încasat de la Crudu Andrei, în beneficiul reclamantei, pensie pentru întreţinerea sa în mărime de 3 000 lei/lună, din momentul depunerii cererii, până la atingerea vârstei de 3 ani a fiicei *****, născută la *****.

În temeiul art. 85 alin. (4) CPC, solicită scutirea de achitarea taxelor de stat pentru judecarea cererii, aceasta să fie încasată de la pârât, pe motiv că la moment se află în perioada de îngrijire a copilului în vârstă de până la 3 ani și unica sursă financiară a sa este ajutorul pe care-l oferă mama.

2. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Lavciuc Elvira din 07.03.2025, s-a respins solicitarea reclamantei Crudu Maria din cererea de chemare în judecată cu privire la scutirea de la plata taxei de stat în mărime de 700,00 (șapte sute,00) lei și încasarea acesteia de la pârât, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată sus-menționată, comunicându-i-se potențialei reclamante despre necesitatea înlăturării neajunsurilor stabilite, acordându-i pentru aceasta un termen de 5 zile din momentul primirii copiei de pe încheierea în cauză, care au fost înlăturate de către reclamanta Curdu Maria.

3. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Lavciuc Elvira din 13.03.2025, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamanta Crudu Maria împotriva pârâtului Crudu Andrei, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținerea copiilor minori, a fost acceptată în procedură contencioasă.

4. Prin încheierea din 03.06.2025 a Președintelui interimar al Judecătoriei Orhei, Cupcea Veronica, s-a dispus redistribuirea aleatorie, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, cauzele aflate în gestiunea judecătoarei Lavciuc Elvira, pe motiv de eliberare din funcție.

5. La data de 05.06.2025, cauza civilă dată a fost repartizată prin intermediul PIGD judecătorului Cebaniţa Dorina.

6. Prin încheierea din 19.06.2025, s-a admis renunțul reclamantei Crudu Maria la cerința privind încasarea din contul pârâtului Crudu Andrei a pensiei pentru întreținerea sa până la atingerea vârstei de 3 ani a fiicei *****. Procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a reclamantei Crudu Maria împotriva pârâtului Crudu Andrei cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea sa până la atingerea vârstei de 3 ani a fiicei *****, s-a încetat.

Poziția participanților la proces:

7. Reclamanta Crudu Maria, în cadrul ședinței de judecată și a dezbaterilor judiciare, a susținut cererea de chemare în judecată înaintată cu toate motivele invocate în aceasta, solicitând desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori împreună cu ea și încasarea din contul pârâtului a pensiei pentru întreținere a copiilor minori, a câte 2 500 lei pe lună pentru fiecare copil, însă referitor la pretenția cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea sa, a renunțat la acest capăt de cerere, deoarece singură poate să se întrețină pe ea, principalul este să i se achite pensia pentru întreținerea copiilor minori.

La întrebările adresate a răspuns că de către pârât a fost înjurată, lovită, trasă de păr și de multe ori l-a rugat pe pârât să nu facă în prezența copiilor, deoarece ei văd totul. Anume acest comportament al soțului a determinat-o să înainteze cererea de desfacerea căsătoriei, nu renunță la desfacerea căsătoriei, deoarece fiecare din ei au viața lor, dânsul are altă soție și ea are o altă relație. Ei s-au separat din luna februarie

2025 și din perioada respectivă până la moment, cât a locuit la Țareuca, soțul său de două ori a procurat produse alimentare și a adus copiilor, însă cu bani nu o ajută. Din banii pe care îi primește pe copil în sumă de 1 000 de lei achita doar grădinița.

După ședința de judecată din 19.05.2025 pârâtul a fost odată la copii și le-a adus câte ceva și o dată le-a sunat și atât. Pârâtul de văzut cu copii se vede, însă nu prea îi ajută, dar de când s-au mutat cu traiul la Tarasova s-a văzut cu copii pe data de 01.06.2025, de ziua copiilor. Nu creează careva impedimente pârâtului de a se vedea cu copii, nu-i interzice, dar din contra îi spune să vină să-și vadă copiii. Fetițele nu au careva probleme de sănătate și la evidența medicilor specialiști la fel nu stau. La moment careva cercuri extra-grădiniță copiii nu frecventează, însă dorește pe viitor să o înscrie la cercul de gimnastică în or. Rezina. Soțul său până în luna mai a achitat grădinița, însă pentru luna iunie ea va achita.

7.1. *Pârâtul Crudu Andrei*, în cadrul ședinței de judecată și a dezbaterilor judiciare, a invocat că recunoaște parțial acțiunea înaintată de reclamanta Crudu Maria în privința acestuia și anume este de acord să desfacă căsătoria cu reclamanta, consideră că familia nu mai poate fi păstrată, este de acord să fie determinat domiciliul copiilor cu reclamanta, însă nu este de acord cu pretenția privind încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

A declarat că nu este de acord cu textul cererii de chemare în judecată nu a fost așa chiar cum este indicat de către reclamantă, însă este adevărat că au fost uneori certuri și este adevărat că a tras-o pe soția sa o dată de păr pe motiv că când era la o masă cu cumnatul, sora și tata și toți jucau în cărți, doar soția sa stătea la o parte și se scria prin mesaje cu un alt bărbat. Acesta a fost motivul ce l-a determinat să se despartă și de atunci ei s-au separat, el dormea în altă cameră sau se ducea la o altă casă.

La întrebările adresate a răspuns că are o relație cu o altă femeie de o lună de zile nu mai mult. Soția sa nu-i pune impedimente de a se vedea cu copii. Ce ține de pensia de întreținere a copiilor, oficial este de acord să achite câte 2 000 lei pentru fiecare copil, dar după posibilitate o să achite și mai mult.

7.2. Reprezentantul Structurii Teritoriale de Asistență Socială Rezina, în persoana Alexandrei Stratu în ședința de judecată nu a fost prezentă, prin cererea scrisă din 19.05.2025 solicitându-se examinarea cauzei în lipsă.

Astfel, instanța de judecată, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului STAS Rezina, or, conform prevederilor art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, părţile au dreptul să solicite instanței judecătorești examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărâre. Dacă partea solicită să-şi dovedească pretenţiile sau obiecţiile prin ascultarea celeilalte părți, instanța cere să se prezinte personal în faţa judecății.

Aprecierea instanţei de judecată:

8. Audiind participanții la proces, examinând probele administrate în totalitatea lor pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată reține acțiunea civilă înaintată de reclamanta Crudu Maria ca fiind întemeiată şi pasibilă de a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform dispozițiilor art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit dispozițiilor art. 122 Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces până la data stabilită de judecător, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 119^1 şi art. 372 alin.(1).

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Prevederile art. 166 alin. (1) Cod de procedură civilă, stipulează că oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Referitor la pretenția cu privire la desfacerea căsătoriei.

9. Potrivit prevederilor art. 2 din Codul familiei, (1) Familia şi relaţiile familiale în Republica Moldova sunt ocrotite de stat. (2) Numai căsătoria încheiată la organele de stat de stare civilă (denumite în continuare organe de stare civilă) generează drepturile şi obligaţiile de soţi prevăzute de prezentul cod. (3) Relaţiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art. 33 alin. (2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorț (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soţi ori a tutorelui soțului în privința căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

În conformitate cu art. 37 Codul familiei, dacă soții au copii minori comuni și nu au ajuns la un acord privind întreținerea, educația și domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin. (2) și a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. Desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească și în cazurile când există acordul la divorț al ambilor soți, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluționarea problemei. Instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

În acest sens, instanţa de judecată desluşeşte că în condiţiile nerespectării acestor principii, soţii dispun de oportunitatea desființării căsătoriei în temeiurile şi condițiile statuate de Codul familiei, drept, care nu poate fi limitat sub nici o condiţie.

Este de remarcat că, CtEDO a statuat că, nici art. 8 şi nici art. 12 din CEDO nu garantează dreptul la divorţ (Johnston şi alţii versus Irlanda, hotărârea din 18 decembrie 1986). Însă, nerecunoaşterea dreptului de a divorţa nu echivalează cu absenţa oricărei protecţii convenţionale.

Totodată, CtEDO s-a pronunţat în mai multe rânduri cu privire la punerea în aplicare a procedurii de divorţ, putând fi identificate elemente care puteau aduce atingere efectivităţii dreptului la căsătorie, astfel că se ajunge la situaţia în care, deşi un drept nu este recunoscut şi garantat de Convenţie, el beneficiază de o anumită protecţie în mod indirect (Valérie Gas şi Nathalie Dubois versus Franţa, hotărârea din 31 august 2010; R.R. versus Polonia, hotărârea din 26 mai 2011).

În cadrul dezbaterilor judiciare s-a constatat cu certitudine că, la *****, sub nr. 9, la Primăria Țareuca, raionul Rezina a fost înregistrată căsătoria între Crudu Andrei și Pînzari (după căsătorie Crudu) Maria, fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătorie seria/nr. CS-V 1568704. (f.d. 6)

Conform certificatului de naştere eliberat la 16.04.2019 de SSC Rezina, s-a documentat naşterea copilului *****, născută la *****, iar potrivit certificatului de naștere eliberat la 22.04.2021 de SSC Rezina, s-a documentat naşterea copilului *****, născută la ***** și potrivit certificatului de naştere eliberat la 07.10.2022 de Agenția Servicii Publice, s-a documentat naşterea copilului *****, născută la *****, iar la rubrica „părinţii”, în certificatele de naștere sus-menționate, fiind indicaţi tatăl Crudu Andrei şi mama Crudu Maria. (f.d. 6 verso, 7)

Mai reține instanța că în cadrul examinării cauzei cererea de chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei a fost susținută de către ambele părți.

Astfel, în ședința judiciară, audiind părțile, instanța a stabilit cu certitudine faptul că viața de familie a reclamantei Crudu Maria și pârâtului Crudu Andrei a eșuat, considerând imposibilă menținerea acesteia în continuare.

Instanța a reținut faptul că părțile de o perioadă îndelungată de timp nu constituie o familie, fiecare soț trăindu-și viața personală în mod independent față de celălalt, nu poartă și nu suportă anumite obligații unul față de celălalt, deciziile familiale fiind luate în mod unilateral de către soți, instanța considerând în așa mod căsătoria rămânând a fi o formalitate pentru cei doi, motive din care instanța consideră că păstrarea familiei soților Crudu Andrei și Crudu Maria, în continuare este imposibilă.

Din considerentele enumerate, ținând cont de faptul că existența copiilor minori în familie nu constituie temei de păstrare forțată a relațiilor familiale dintre soți, de faptul că în familie nu există înțelegere și comunicare între soți, elemente necesare păstrării unei familii, instanța ajunge la concluzia că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile și de aceia căsătoria urmează a fi desfăcută.

Totodată, instanța de judecată consideră necesar, de a încasa de la Crudu Andrei, în beneficiul statului, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorț, taxa de stat, în mărime de 500% din unitatea convențională, adică suma de 250 (două sute cincizeci) lei, iar Crudu Maria se scutește de la achitarea taxei de stat.

Cu referire la pretenția privind stabilirea domiciliului copiilor minori:

10. În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, potrivit certificatelor de naștere, copiile cărora au fost anexate la dosar, părinții copiilor minori *****, născută la *****, *****, născută la ***** și *****, născută la *****, sunt părțile litigante: Crudu Andrei și Crudu Maria.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25.02.1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art. 62 alin. (1) și (3) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului.

Din dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceștia.

În același context art. 51, 52 Codul familiei statuează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude.

Potrivit dispozițiilor art. 63 Codul familiei, (1) În cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (1^1) În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. (2) Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinţilor, relațiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) Totodată potrivit alin. (3) al aceluiași articol, la determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere şi avizul

autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

Conform art. 9 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Prin prisma art. 64 alin. (1) Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20.11.1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinții maltratează sau neglijează copiii sau când părinții trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reședință al copilului. Statele părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreține relații personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

În speță, instanța reiterează și prevederile art. 18 alin. (1) din Convenția sus-menționată, care statuează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Astfel, se reține că, interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care l-au manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Reieșind din conținutul normei art. 63 Codul familiei, cât și jurisprudența națională, la identificarea interesului copilului minor, în cazul stabilirii domiciliului la unul dintre părinți după divorț, urmează a fi luate în considerația următoarele criterii: vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică,

intelectuală și morală; atașamentul părinților față de minor, precum și a minorului față de părinți; grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire.

Vârsta copilului.

La caz, se constată că copiii minori, al cărora domiciliu se solicită a fi determinat, au o vârstă fragedă, ***** are vârsta de 6 ani, ***** are vârsta de 4 ani, iar ***** are vârsta de 2 ani, vârstă la care copiii nu pot conștientiza pe deplin acțiunile lor, având nevoie de supraveghere, întreținere, dragoste și educație din partea părinților.

Posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală.

Instanța subliniază că reclamanta Crudu Maria are posibilitatea de a asigura o bună dezvoltare a copiilor minori, or, de la momentul desfacerii căsătoriei părinților, copiii au rămas să locuiască cu mama, care îi asigură cu toate cele necesare. Aspectul dat a fost confirmat și prin avizul-concluzie a autorității tutelare.

Atașamentul copilului față de părinți, și atașamentul părinților față de copil.

Este de reținut că tatăl și mama sunt figuri importante de atașament, care au rol decisiv în dezvoltarea emoțională și socială a copilului, atât timp cât calitatea interacțiunilor lor va condiționa calitatea relațiilor sociale. Interesul superior al copilului reclamă menținerea acestuia cât mai mult timp într-un mediu familial normal și echilibrat în prezența ambilor părinți pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestuia este foarte mare odată cu încredințarea sa unuia sau altuia dintre părinți.

De aceea, după separarea părinților menținerea și încurajarea relației copiilor cu părintele cu care minorii nu locuiesc în mod statornic, devine vitală pentru dezvoltarea sa morală normală.

Interesul superior al copiilor, în general, este legat de posibilitatea de a putea accesa nelimitat pe ambii părinți pentru a putea dezvolta relații echilibrate și armonioase cu ambii părinți. Relațiile personale trebuie să se realizeze neîngrădit, restrângerea acestora fiind necesară numai în condiții deosebite pentru protejarea copilului.

Cu referire la acest criteriu, se prezumă că, ambii părinți își iubesc copiii, dar un rol mai determinant în viața minorelor îl are mama, care se ocupă inclusiv de întreținerea și educația acestora.

Cât privește atașamentul copiilor față de părinți, se reține că determinarea acestui criteriu este dificilă, având în vedere vârsta fragedă a acestora.

Referitor la cel din urmă criteriu, și anume grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire, se reține că mama minorelor *****, ***** și ***** are un rol mai important în viața acestor copii, or, după destrămarea de facto a familiei, copiii au rămas să locuiască cu mama.

Potrivit anchetei sociale (evaluare inițială) nr. 9 din 21.02.2025, în conclizii este invocat că în urma evaluării inițiale a familiei Crudu Maria, s-a constatat că beneficiara și copiii minori *****, ***** și ***** locuiesc în gosopdăria sa din sat. Țareuca, r-nul Rezina. În curte este o casă la sol și o anexă la casă, cu 2 odăi. Locuința este dotată cu mobilier și cu unele electrocasnice. La moment Crudu Maria nu este angajată în câmpul muncii. Din spusele ultimei, venitul familiei provine din transferul efectuat de către Pînzari Aurelia și Pînzari Constantin, care sunt buneii copiilor minori menționați, în cuantum de 3 000 lei, dar la necesitate îi transferă și mai mult. Careva patologii nu s-au identificat. Copiii minori frecventează regulat grădinița „Romanița" din sat. Țareuca, r-nul Rezina. Până în luna decembrie 2025, copiii au fost duși și luați de la gradiniță de către mama copiilor Crudu Maria, tatăl copiilor Crudu Andrei, bunelul Crudu Ion și mătușa Crudu Laura, însă la moment copiii minori sunt duși și luați de la grădiniță de către mama copiilor, Crudu Maria. Tatăl copiilor vizitează copiii, a contribuit și contribuie la creșterea, educarea copiilor, moral, material și financiar. (f.d. 8)

La fel, din materialele cauzei se constată că minorii *****, ***** și *****, frecventează grădinița de copii din sat. Țareuca regulat până în prezent 19.02.2025, excepții fiind cazuri de îmbolnăvire. Copiii sunt aduși și luați de la grădiniță de către bunelul și mătușa lor Crudu Laura, mai des în perioada când părinții au fost plecați peste hotare. La toate ședințele cu părinții, matinee, activități extracurriculare se prezintă mama copiilor. Copiii s-au adaptat foarte ușor la colectivitatea de copii, sunt activi energici, pozitivi, se încadrează în activități. Dacă e să se facă referire la igiena personală, a îmbrăcămintei, încălțămintei, s-ar spune că copiii se prezintă în instituție cu hainele îngrijite. Dacă au mai apărut careva întrebări s-a discutat cu mama copiilor, care este receptivă la solicitările cadrelor didactice și directorului instituției. (f.d. 9)

Potrivit caracteristicii semnată de primarul Primăriei com. Țareuca, r-nul Rezina, V. Platon, cet. Crudu Maria este domiciliată în sat. Țareuca, r-nul Rezina, are căsătorie înregistrată cu Crudu Andrei și cresc și educă în familia lor trei copii: *****, ***** și *****. Crudu Maria nu este angajată în câmpul muncii. Locuind pe teritoriul com. Țareuca aceasta s-a caracterizat pozitiv. Stimează persoanele în etate. Plângeri în adresa ei pe numele primăriei n-au fost primite. (f.d. 42)

Prin urmare, reieșind din cumulul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, având în vedere declarațiile reclamantei reflectate în acțiune, precum și avizul Structurii Teritoriale de Asistență Socială Rezina (f.d. 36), dar și poziția pârâtului Crudu Andrei față de acțiunea înaintată, fiind de acord ca domiciliul copiilor minori să fie determinat cu mama acestora, instanța de judecată, ținând cont de interesul superior al copiilor, că aceștea, din cauza lipsei lor de maturitate fizică şi intelectuală, au nevoie de o protecție şi de îngrijiri speciale, iar pentru deplina şi armonioasa dezvoltare a personalității lor, trebuie să crească într-un mediu familial, într-o atmosferă de fericire, dragoste şi înțelegere, concluzionează că, domiciliul

copiilor minori *****, ***** și ***** urmează a fi stabilit cu mama acestora - reclamanta Crudu Maria.

Totodată, instanţa menţionează că acest fapt nu îl lipsește pe pârâtul Crudu Andrei de a-şi exercita în deplină măsură drepturile şi obligaţiile părinteşti prevăzute de legislaţia în vigoare.

Referitor la pretenția privind încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

11. Potrivit art. 11 din Legea nr. 370 din 30.11.2023, privind drepturile copilului, (1) Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală și socială. (2) Părinților sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiții de viață pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului.

Conform art. 3 alin. (1) al Convenției cu privire la Drepturile Copilului din 20.11.1989, la care Republica Moldova a aderat la 25.02.1993, expres instituie că în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Articolul 5 al Convenției stipulează că, statele părți vor respecta responsabilitățile, drepturile şi îndatoririle ce revin părinților naturali ai copilului sau, după caz şi conform tradiției locale, membrilor familiei lărgite sau comunității, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităților în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea și orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta Convenție.

Conform art. 18 alin. (1) din Convenția cu privire la Drepturile Copilului, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Articolul 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova consfințește îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Conform art. 74 alin. (1-3) Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți și copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare teritoriale.

Potrivit art. 75 alin. (1) și (2) din Codul familiei, pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii și 1/2 - pentru 3 și mai mulți copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin. (1) poate fi micșorat sau majorat de instanța judecătorească, ținând-se cont de starea materială și familială a părinților, de alte circumstanțe importante.

Conform art. 76 Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75. Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ţinându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Așadar, în situația în care părintele care datorează întreținere copilului are un salariu (venituri) neregulate, fluctuabile, ori nu are astfel de venituri, prin prisma art. 76 Codul familiei, instanța de judecată poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă.

Instanța mai reține că, întreținerea unui copil nu presupune doar asigurarea materială a acestuia, ci și educarea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială, tratarea lui în caz de îmbolnăvire, procurarea medicamentelor, or aceste acțiuni implică cheltuieli și eforturi suplimentare, în special din partea părintelui în grija căruia se află copilul.

În circumstanțele date, instanța de judecată va admite parțial acțiunea reclamantei și va dispune încasarea de la Crudu Andrei în beneficiul reclamantei Crudu Maria, pensia de întreținere a copiilor minori *****, a.n. *****, *****, a.n. ***** și *****, a.n. *****, în mărime fixă de 2 000,00 (două mii,00) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data de 03.03.2025 (data adresării în instanța de judecată cu prezenta acțiune) și până la împlinirea vârstei majoratului de către copii, mărimea dată fiind determinată în coraport cu minimul de existență stabilit de Biroul Național de Statistică. Or, potrivit datelor statistice al Biroului Național de Statistică, pentru semestrul I al anului 2024, minimul de existență pentru un copil cu vârsta de la 1 an la 6 ani în sate constituie 2 339,50 lei, iar unui părinte i-ar reveni obligația de a cheltui minim câte 1 169,75 lei lunar pentru fiecare copil.

Astfel, Biroul Național de Statistică stabilește minimul de existență, care constituie un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale,

menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului. Iar micșorarea cuantumului pensiei de întreținere, în special sub minimul de existență, ar leza substanțial interesul superior al copiilor minori *****, ***** și *****, care trebuie să se bucure de o dezvoltare fizică, mentală, intelectuală, spirituală și socială corespunzătoare (drepturi inerente recunoscute oricărui copil) și nu la limita minimă de existență, obligația dată revenind în mod egal ambilor părinți. Or, traiul decent urmează a fi asigurat copiilor și după divorțul părinților. Totodată, calcularea mărimii pensiei de întreținere a copilului minor urmează a fi determinată nu doar de posibilitățile materiale ale pârâtului, dar, în principiu, de necesitățile materiale ale persoanei întreținute, în cazul dat al minorilor.

Potrivit pct. 5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 15 aprilie 2013 „Privind practica judiciară de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri ai familiei”, se atenționează că, la încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanţele judecătoreşti urmează să ţină cont de starea materială şi familială a părţilor şi de alte circumstanțe importante, după cum ar fi informația eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil.

Conform cerințelor legale părinţii sunt obligați să-și întrețină copiii minori, să asigure acestora un trai decent şi deci nu poate fi încasată o sumă mai mică decât minimul strict necesar de existență. Or, ambii părinți au îndatoriri legale faţă de copiii minori, de a cărei educare, creștere şi dezvoltare atât fizică, cât şi psihică, sunt responsabili în calitate de părinți.

În speță, pârâtul Crudu Andrei, a recunoscut parțial acțiunea înaintată de reclamanta Crudu Maria, declarând că este de acord să achite pensia de întreținere a copiilor minori *****, ***** și *****, în mărime de 2 000 lei lunar, pentru fiecare copil, dar după posibilitate va achita și mai mult. Totodată, pârâtul a prezentat în susținerea poziției sale contractul individual de muncă nr. 71 din 26.11.2024 încheiat între Crudu Andrei și ***** prin care se confirmă că ultimul este angajat în câmpul muncii și certificatul de salariu întocmit la 19.06.2025 și semnat de conducătorul *****, potrivit căruia se confirmă că Curudu Andrei a fost remunerat, după cum urmează, pentru lunile: ianuarie 2025 – salariul de ***** lei, februarie 2025 – salariul de ***** lei, martie 2025 - salariul de ***** lei, aprilie 2025 - salariul de ***** lei, mai 2025 - salariul de ***** lei, iunie 2025 - salariul de ***** lei. Tot pârâtul, în ședința de judecată a menționat că în viitorul apropiat își va căuta un loc de muncă mai plătit.

Aici instanța de judecată indică că, în situația în care s-ar dispune încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri ale lui Crudu Andrei, ar leza substanțial interesele copiilor minori *****, ***** și *****, iar cuantumul de 2 000 lei lunar pentru fiecare copil, va asigura la un nivel minim necesar cerințele și necesitățile copiilor minori, cu asigurarea egalității în drepturi și obligații, luând în calcul toți factorii care au influențat la depunerea cererii cu privire la

încasarea pensiei de întreținere, inclusiv cu practica judiciară în cazuri similare. Mai mult că, însăși pârâtul Crudu Andrei, în ședința de judecată a menționat că este de acord să achite pentru întreținerea copiilor săi minori câte 2 000 lei lunar pentru fiecare, iar dacă va dispune de surse financiare, chiar și mai mult.

Instanța de judecată mai relevă că, din materialele cauzei rezultă că pârâtul este oficial angajat și realizează venituri lunare stabile, însă suma de 2 500 lei lunară, pentru fiecare copil, solicitată de reclamantă nu poate fi integral admisă, întrucât depășește veniturile efective ale pârâtului și ar pune în dificultate posibilitatea acestuia de a-și onora constant obligațiile. În același timp suma de 2 000 lei lunar, pentru fiecare copil, care a fost recunoscută de pârât, este rezonabilă, proporțională, atât cu veniturile acestuia oficiale, cât și cu necesitățile copiilor minori, acoperind în mod corespunzător cheltuielile de bază pentru creșterea și educarea copiilor. Prin urmare, instanța apreciază că admiterea parțială a acțiunii în limita recunoașterii acesteia de către pârât corespund principiilor de drept aplicabile, asigurând protecția interesului superior al copiilor și respectând proporționalitatea între veniturile pârâtului și obligațiile sale de întreținere.

În conformitate cu prevederile art. 98 alin. (2) Codul familiei, pensia de întreținere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească, iar potrivit art. 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, hotărârea de judecată în partea respectivă urmează a fi executată imediat.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată.

12. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 Cod de procedură civilă, (1) Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. (2) În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023. (3) Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum şi alte cereri prevăzute la pct.1 din anexa nr.1 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Astfel, deoarece reclamanta este scutită de plata taxei de stat în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă și pct. 1 al anexei nr. 2 la Legea taxei de stat nr.213/2023, pentru soluționarea acțiunii cu privire la încasarea pensiei de

întreținere, instanța urmează să compenseze taxa neachitată în mărime de 2 709,97 (două mii șapte sute nouă,97) lei, de la pârât în folosul statului.

Conform art. 87 alin. (1) Codul de procedură civilă, valoarea acțiunii se determină: c) din suma totală a obligațiilor de plată pe un an – în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.

Ținând cont de prevederile Legii taxei de stat nr.213/2023, potrivit căreia reclamanții în acțiunile de încasare a pensiei alimentare sunt scutiți de la plata taxei de stat, instanța conchide că taxa de stat aferentă judecării cauzei, urmează a fi încasată în beneficiul statului din contul pârâtului Crudu Andrei în mărime de 2 709,97 (două mii șapte sute nouă,97) lei, reieșind din calculul conform următoarei formule: 6 000 lei x 12 luni = 72 000 lei; (72 000 – 50 001) x 3% + 2050 = 2 709,97 lei).

Astfel, instanța de judecată va dispune încasarea de la Crudu Andrei a taxei de stat în beneficiul statului în mărime de 2 709,97 (două mii șapte sute nouă,97) lei.

13. În conformitate cu art. 37, 38 alin. (2) lit. d), 63, 74-75 Codul familiei, art. 236- 241, 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Crudu Maria împotriva pârâtului Crudu Andrei, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina, privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținerea copiilor minori.

Se desface căsătoria între Crudu Andrei și Crudu Maria încheiată la data de ***** la Primăria Țareuca, r. Rezina, sub numărul 9.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează de la Crudu Andrei taxa de stat în mărime de 500% din unitatea convențională, iar Crudu Maria se scutește de la achitarea taxei de stat.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei se trimite la Serviciul stare civilă Rezina în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă.

Se stabilește domiciliul copiilor minori *****, a.n. *****, IDNP *****, *****, a.n. *****, IDNP *****, *****, a.n. *****, IDNP *****, la domiciliul mamei Crudu Maria.

Se încasează de la pârâtul Crudu Andrei, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul reclamantei Crudu Maria, a.n. *****, IDNP *****, pensie pentru întreținerea copiilor minori *****, a.n. *****, IDNP *****, *****, a.n. *****, IDNP *****, *****, a.n. *****, IDNP *****, în sumă bănească fixă în mărime a câte 2 000,00 (două mii,00) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data de 03.03.2025 până la împlinirea vârstei majoratului de către copii.

În rest, cererea se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Crudu Andrei, a.n. *****, IDNP *****, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 2 709,97 (două mii șapte sute nouă,97) lei.

Hotărârea, în partea ce vizează încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, urmează a fi executată imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului.

Președintele ședinței,
judecător **Dorina Cebanița**